

St. Mary's C.S. H-S.
Ernakulam

സത്യഭിപ്രായം

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ഭിപ്രായം ; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല.”

പുസ്തകം 25. || 1127 കന്നി 3 - ബുധനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് - എറണാകുളം 1951 സെപ്റ്റംബർ 19 || ലക്കം 6

സത്രികളുടെ സാമുദായികപുരോഗതി (ഫാദർ തോമസ് മണക്കാട്ട്)

ആധുനികലോകം സ്രീവർഗ്ഗത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്ക് അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അപരരുടെ അഭിവൃദ്ധി അത്യന്തമഹത്വം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാത്രമല്ല രാജ്യങ്ങളിലുടനീളം അവർ അധഃപതനത്തിന്റെ അന്ധതയിൽനിന്നും ഇനിയും ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ നമുക്ക്, സ്രീകളുടെ സാമുദായികസ്ഥിതി എന്തെന്നും ആ പദത്തിൽ അവർ എത്രമാത്രം അധഃപതിക്കുകയും ഉന്നമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അവസാനം അവരുടെ മാതൃകാജീവിതം ലോകത്തിന് എത്രമാത്രം ഉപകാരപ്രദമാണെന്നും ഒരു വിചാരവിഷയം നടത്താം.

ക്രിസ്തു മത സഭയുടെ പ്രകാരം ആദിമ സ്രീ, ആദ്യപുരുഷന്റെ വരവിലായി ഉൽഭവിക്കപ്പെട്ടവളെത്തന്നെ അദ്വൈതപുരുഷൻ സഖിയായും എന്നാൽ പുരുഷാധികാരത്തിന് വിധേയയായും സൃഷ്ടിച്ചു. അതെ, അവർ സ്ഥാനത്തിൽ പുരുഷന്മാരുടെ കീഴിലും അധികാരത്തിൽ പുരുഷന്മാർ കീഴ്പ്പെട്ടവളാകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതാണ് സ്രീയുടെ മഹനീയമായ സ്ഥാനം. ജഗന്നിധിയായ അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പുജനീയമായ പദവിയും അതുതന്നെ. സ്ഥാനത്തിൽ അവർക്കുള്ള ഈ സമത്വം എപ്പോൾ പുരുഷവർഗ്ഗം നിഷേധിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ സ്രീവർഗ്ഗം ന്യായമായും ദാവിച്ചിട്ടുണ്ടാകാറുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇക്കാലത്തിൽ സ്രീവർഗ്ഗത്തിന് പലപ്പോഴും അവരുടെ സംഭാവനയിട്ടുണ്ട്. പലപ്പോഴും ഹൃദയഭേദമായ അവളുടെ ആത്മരോഗം അന്തരീക്ഷത്തെ അലട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രാചീനകാലം മുതൽ ഇതിന് അക്ഷയവർഷമായി നമുക്ക് അക്ഷീപ്തമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അന്ന് സ്രീകളും മറ്റുള്ളവരും ഒരുപോലെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പുരുഷവർഗ്ഗത്തിന്റെ കളിപ്പാട്ടായിരുന്നു അവർ. വിദ്യയിലും വിജ്ഞാനത്തിലും വിഖ്യാതീകരായിരുന്ന അന്നത്തെ വിപുലപുരുഷന്മാർപോലും ഈ അബദ്ധഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുകയും അവിധം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സ്രീയെ ഒരു തരത്തിലും കാണാതെ അവർ കരുതിയിരുന്നില്ല. കർമ്മപുരുഷന്റെ മഹത്വം പോലെയും കർമ്മപുരുഷന്റെ കർമ്മങ്ങളെപ്പോലെയും അവർ വിചിത്രമായി കരുതിയിരുന്നു. വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വാരിയസംരക്ഷണം ആ സാമൂഹ്യങ്ങളിൽ സാധ്യമായിരുന്നില്ല—പ്രാചീന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരമോന്നതിയിലെത്തിയിരുന്ന റോമിൽപോലും സ്രീകളുടെ സ്ഥിതി അതിയന്യമായിരുന്നു.... യുവതികളേയും ചെറുപ്പക്കാരികളേയും വീടുകളിൽ വിൽക്കുന്നതിന് വാങ്ങിക്കുന്നതിന് റോമിൽ അന്ന് ഒരു “അഞ്ചുപ്രതി” ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ സ്വന്തം പിതാക്കന്മാർപോലും കുഞ്ഞുങ്ങളെ നേരിട്ട് വിറ്റു വില്പനയ്ക്കായിരുന്നു. ഹിന്ദി, റാജാവാദി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ മരണമടഞ്ഞ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ചിതയിൽ ഭാഗ്യമാർകൂടി ജീവൻ ബലികഴിക്കേണ്ട

തും ഒരു മതനിയമമായിരുന്നു. നമുക്ക് ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെ “സതീ” എന്ന പേരിൽ ഈ കറോപോപകരണം നിലവിലിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. 1847-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടുകാർ അവരുടെ സർവ്വകർമ്മപരമായോടിച്ച

നപ്രാർത്ഥനകളിലൊന്നും “സ്രീയെ” എന്ന ഒരു സ്രീയായോ, അടിമയായോ ജനിക്കാത്തതിൽ കൃതജ്ഞത പറയുകയായിരുന്നു. എന്തിനായിരുന്നോ, അന്നത്തെ അവരുടെ ചരിത്രം കണ്ണീർവീഴ്ത്താതെ വായിക്കുവാനോ, ഹൃദയമീളുകയോ ചെയ്യാനോ

ഒരു പക്ഷെ പ്രാചീനകാലത്തിലേക്കു നോക്കാം. അവർ പുരുഷന്മാരുടെപ്പോലും സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ എല്ലാ സംരംഭങ്ങളിലും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. കുടുംബസംരക്ഷണം, ഭർത്തൃശ്രദ്ധ, ശിശുസംരക്ഷണം, പാലകവൃത്തി ഇവകളിൽ മാത്രം ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അവർ ഇപ്പോഴീതി, പ്രസംഗവേദികളിലും കലാരംഗങ്ങളിലും നിയമസഭകളിലും പ്രവേശിച്ചു തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനം വിജയപൂർവ്വം മഴക്കിടക്കുന്നുണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടാളവർഗ്ഗവും പോലീസും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ഇന്നവരെ കാണാം. സമസ്തകർമ്മങ്ങളിലും പുരുഷവർഗ്ഗത്തോടുകൂടുന്നിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരഭിനവഭാവം ഇന്നവരിൽ കണ്ടുവരുന്നു. ഇതാണ് സ്രീലോകത്തിന്റെ ആധുനികപുരോഗതി.

സ്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസവനകളാകരുതെന്നോ, സമുദയത്തിൽ ബഹുമാന്യപദം പ്രാപിക്കരുതെന്നോ എന്നിങ്ങനെ അശേഷവും വിവക്ഷയില്ല. അവർ പണ്ഡിതകളും വിദ്വജ്ഞികളും സമുദയോദ്ധാരികളായി വ്യാപകരമാകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ ഞാൻ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സ്രീയായാ ദൈവം അവർക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളിൽ അവർ അലസരകരുതരുതെന്നു മാത്രമേ എന്നിങ്ങനെ അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനുള്ള. മാത്രമല്ല ജഗത്പ്രസിദ്ധനായ ചെസ്റ്റേർട്ടർ സ്രീകളുടെ സാമുദായികപുരോഗതിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ഒരു സ്രീക്ക് ലോകത്തിൽ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ബഹുമാനം ഒരു മാതൃകാ കുടുംബിനിയായിരിക്കുകയാണ്.” യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം ഏറ്റവും യുക്തിയുക്തമത്രെ. പക്ഷെ, പരിഷ്കരണവും വിദ്യാഭ്യാസവനകളുമായ ആധുനികാഗമനങ്ങൾക്ക് അത് കേവലം അഭേദകമായിത്തോന്നിയേക്കാം. വിദ്വജ്ഞികളായ വനിതകൾ കുടുംബിനികളായിരിക്കുവാൻ വൈമനസ്സു പ്രദർശിപ്പിക്കുക സാധാരണയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവർ മിക്കവാറും അവിവാഹിതകളായും, ഉദ്യോഗക്കർഷികകളായും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദങ്ങളായ കഴിവുള്ളവരായി താൽപര്യപ്പെടുന്നു. അതു സുസ്ഥിരമെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പരിപാവനമായ കന്യാത്വം അനുഷ്ഠിച്ചു് ഈശ്വരധ്യാനത്തിലും ജീവിതശുദ്ധിയിലും കാലം കഴിക്കുന്ന കന്യാമണികൾ എന്റെ ഈ മാർച്ചിൽ പെടുന്നില്ല. അല്ലാത്തവർ ഒരുക്കും പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവനകളായ കുടുംബിനികളിൽനിന്നുമാത്രമേ സാമാന്യം പറഞ്ഞാൽ വിദ്യാഭ്യാസവനരായ, സർവ്വഭാവികളായ, സമുദയസ്നേഹികളായ, ദൈവഭക്തരായ സന്താനങ്ങൾ സംജാതമാകുകയുള്ളൂ. അവരുടെ സുസ്ഥിരതയ്ക്കുണ്ടെ പണ്ഡിതകോവിലന്മാരും, സാഹിത്യമുന്മാരും മഹാകവികളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസികളായ യുവതികൾ മാത്രമായ കുടുംബിനിപദം സ്വീക

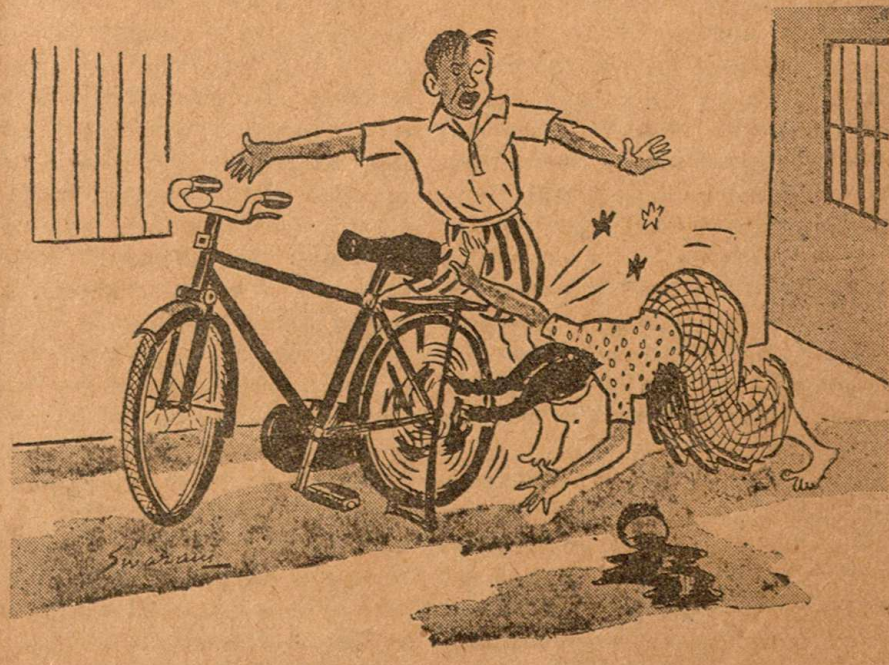

മാത്തയും മറിയവും ക്രിസ്തുസ്ഥിതിയിൽ

അതു നിർദ്വന്ദ്വമായിട്ടുള്ളവരെ വിധവകളായ ഹിന്ദുസ്രീകൾ ആരംഭിക്കുന്ന രക്ഷപെട്ടിരുന്നില്ല. 1815-നും 1826-നും മദ്ധ്യേ ഉദ്ദേശം 7154 സത്രികൾ ബംഗാൾ പ്രോവിൻസിൽ നടന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇനിയും സ്രീകൾക്ക് അനുണ്ടായിരുന്ന മരണരക്തം വൈഷമ്യം പുരുഷന്മാരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥമായിരുന്നു. ഒരു പുരുഷന് അറുനാലോ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. പതിനെട്ടുവയസ്സു തികഞ്ഞിട്ടും വിവാഹിതയാകാത്ത ഒരു തരത്തിൽ പരലോകത്തിൽ വെച്ചുപോലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. ഭർത്താവിന് ഭാര്യമാരെ യഥേഷ്ടം പരിത്യജിക്കുന്നതിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാര്യമാർക്കു കട്ട ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഹൈന്ദവ യോഗ് എന്ന ഗ്രീക്കു പണ്ഡിതൻ സ്രീവർഗ്ഗത്തെ വിളിച്ചിരുന്നതു് “ശാപസന്തതി, മനുഷ്യകവചിനം” എന്നല്ലാമാണ്. സേക്രട്ടീസ് എന്ന പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതന്റെ അനുഭവ

നരിക്കുവാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു മതാചാര്യന്മാരുടെ കൂടി പ്രത്യാശയുടെ പ്രഭാതകിരണങ്ങൾ നാലുപാടും വ്യാപി. കാർ നിറഞ്ഞ വനിതാജീവിതം പ്രോത്സാഹനമായിട്ടു പൂർണ്ണമായിട്ടു പ്രശോഭിക്കുകയായി. അവലാതനത്തിന്റെ അതിരോ അവരുടെ ആവേശം അവനിശ്ചിതം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി, അവരെ സമുദയത്തിൽനിന്നായി, അവരുടെ കോമളവർഗ്ഗങ്ങളിലെ അശ്രുതരായ തുടങ്ങുന്നതിനായി ഒരു മടവാർമ്മണിമകുടത്തെ അവിടന്ന് സംജാതയാക്കി. കന്യാത്വം നഷ്ടപ്പെടാതെ മാത്രം വാഹിച്ചു് ഭവനപ്രസിദ്ധയായിത്തീർന്ന കന്യാകാമിയായത്രെ അവർ. ജഗന്നിധിയായിരുന്ന മാതൃത്വം അവർ വഹിച്ചുതോടുകൂടി അവലാതവർഗ്ഗത്തിന്റെ അധഃപതനം അവസാനിച്ചു. അതുവരെ അടിമകളും അവരുടെ മരുമക്കളായ അനുമാതാക്കൾ പ്രബലരും പ്രതാപവതികളുമായ പ്രശോഭിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ കൂടാതെ ഉയർന്നു ഇന്നിതരം അമൃതനന്ദം അശ്രുതവുമായ

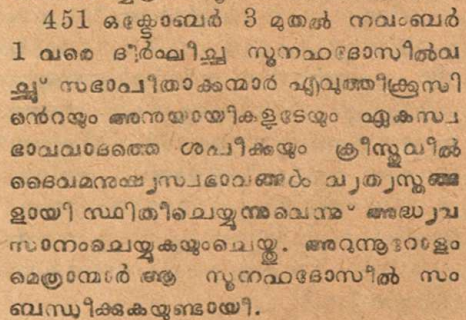
അടുത്തദിവസത്തേക്കു്: ചേറ്റേറേക്കേറം
ആരായിരുന്നു?

കിടംബം ഒരു പുണ്യ സമരോത്സവമാകുന്നു. കയൽ സ്വന്തമാണ്. ഭാഗ്യദേവത ജീവിതസന്ദർഭത്തിൽ അനാഥിമാകുമായി. അപ്പോൾ കൈകൾക്കിടയിൽ. ഈ സ്വന്തമാകുന്നതിന് രണ്ടുവശമുണ്ട്. ആദ്യമായി അപ്പോൾ കിടംബത്തിന്റെ സ്വന്തമായി കൈകൾക്കിടയിൽ ആദ്യം. അതായത് സ്വന്തമായ കിടപ്പിടവും ഭവനവും

ന്യായോക്തിലെ നാഷണൽ കൗൺസിൽ ക്ക് വെൽഫെയർ കോൺഫറൻസിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, ഇൻഡ്യയിലെ സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി തോതമ്പുരവും, പാൽപ്പാലം, ഉണക്കിയമുട്ട എന്നീ ഇനത്തിൽ അനേകലക്ഷം രൂപ വിലവരുന്ന ക്ഷേപവിഭവങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ മെത്രാന്മാരുടെ പേക്കുകൂറേ നൽകുമ്പോൾ അയച്ചുകൊടുത്തവിവരവും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

“ബ്രിട്ടനിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം വാതകളും അഭിപ്രായങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ അറിവിൽ പെടുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു നിയന്ത്രണവും വയ്ക്കുന്നില്ല. തന്മൂലം ജനങ്ങൾക്ക് അവയെപ്പറ്റി അവരവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യാം. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരും കരുപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല, അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതുമല്ല. റഷ്യയിലാക്കട്ടെ നേരെമറിച്ചാണ്. അനേകം വസ്തുതകളും അഭിപ്രായങ്ങളും നിങ്ങളിൽനിന്നു മറച്ചുപിടിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സംസാരസ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ലോകത്തിലെ ഇതരരാജ്യങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതും ചിന്തിക്കുന്നതും എങ്ങനെയെന്നെന്ന് അറിയുവാൻ സ്വതന്ത്രമായ മറ്റും നിങ്ങൾക്കില്ല. കൂടുതൽ ബ്രിട്ടീഷ് ജനങ്ങളെ നേരിടുകയാണെന്നോ ബ്രിട്ടനിന്മേക്കു സ്വതന്ത്രമായി യാത്രചെയ്യുവാനോ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അറിവിലൂടെ നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു നഷ്ടവും നേടുകാൻ ലക്ഷക്കണക്കിനാണ് കൊല്ലത്തോറും വർഷിക വിശ്രമങ്ങൾക്കായി അനൂരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അവർക്കു വാദമുണ്ടാകുമായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിശ്രമവിവരങ്ങൾ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം സേവ്വറ്ററു യൂണിയനിൽ കഴിക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റ്, എത്ര കാരണങ്ങളുപേരണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, നീർബാധം അനൂരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് പത്രങ്ങൾക്കു സേവ്വറ്ററു യൂണിയനിൽ സ്വതന്ത്രമായ പ്രചാരം അനുവദിക്കുകയും ബ്രിട്ടനിൽനിന്നുള്ള രേഖീയോ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ റഷ്യാക്കാർക്ക് അനുവദിച്ചുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമായിരുന്നു. റഷ്യയിലേക്കുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് പ്രക്ഷേപണങ്ങളെ കൃത്രിമമായും മനഃപൂർവ്വമായും സേവ്വറ്ററുകാർ “ജെപ്” ചെയ്യുന്നു (കേൾക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയും ശീമിച്ചുമാക്കുന്നു). ആ പ്രക്ഷേപണങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റ് എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റ് അനുകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! സേവ്വറ്ററു യൂണിയനിൽനിന്നുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ബ്രിട്ടനിൽ ആർക്കും ശ്രവിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രകീർതിപത്രം മാത്രമല്ല, പ്രചാരനെയും ബ്രിട്ടനിൽ ആർക്കും വാങ്ങി വായിക്കാം. ബ്രിട്ടനിൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വളരെ വീല കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പരമാന്മാരെ അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നു വെളമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നില്ല; അവരെ നാടുകടത്തുന്നില്ല; തൊഴിലാളികളുടെ തടങ്കൽപ്പാളയങ്ങളിലേക്ക് അവരെ അയക്കുന്നില്ല. നേരെവെളിക്കുമ്പോൾ വാളുകൾ ഒരു മുട്ടുകേട്ടവർ. അതു പോപീസുകാരെന്നുള്ള ഭയം ആർക്കുമില്ല. അതു പാൽക്കുരന്തോ തപാൽക്കുരന്തോ ആയിരിക്കും.

കേരളംഗലത്തു ധർമ്മനിമിയിലെ "ഭീ
മപിക്കൽ സിസ്റ്റൈം" ഒരു മെ
റോജോസഫ്" എന്ന സന്യാസസമൂ
ഹത്തിൽപ്പെട്ട 4 അമ്പിനികൾക്ക് സെ
പ്റ്റംബർ 15 നും എറണാകുളം മെ
റോപ്പോളിത്തൻ പള്ളിയിൽവെച്ച് മെ
റോപ്പോളിത്തർ തിരുമേനി സഭാവസ്ത്രം
പ്രദാനംചെയ്തിരിക്കുന്നു. തലവസരത്തി
ൽ വെ. ഡോക്ടർ കേരളംസ് മുത്തേടൻ
എം. എ., ഡി. ഡി. ഒക്ക പ്രസംഗംചെയ്
തുകയുണ്ടായി.

ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ടു്

മഹാൻസിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു് പീമനിസ് പട്ടണത്തിന്റെ അടിവരത്തായി ലൂട്ട് എന്ന ഒരു ചെറിയ പട്ടണമുണ്ടു്. അജ്ഞാതമായിരുന്ന ആ സ്ഥലം 1888-ാം വർഷമുതൽ ജഗൽപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ക്രിസ്തുമതാവായ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു ദർശനം അവിടെ ആ വത്സരത്തിൽ ഉണ്ടായെന്നുള്ള ദൃഢപ്രമാണത്താൽ അന്നുമുതൽ ഇന്നോളം പ്രേക്ഷകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അമ്പലം തിത്ഥസഞ്ചാരികൾ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ കഠിനരോഗം പിടപെട്ട് ചൈത്രന്മാർ കൈയൊഴിഞ്ഞ അനേകപേക്ഷ് അവിടെ പച്ച അത്ഭുതകരമാവണ്ണം പൊട്ടുന്നവെ രോഗശമനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. 1882 ൽ അവിടെ ഒരു ചൈത്രശാസ്ത്രസംഘം (Medical Bureau) ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും, അതിനുശേഷം അവിടെ നടന്നിട്ടുള്ള അത്ഭുതകരമായ രോഗശമനങ്ങളിൽ പലതും അവരുടെ ശാസ്ത്രീയപരിശോധനയ്ക്കു വിധയിലുപേക്ഷയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അത്ഭുതകരമായി രമനാപ്രാപിച്ചവരോടു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന രോഗികളെ പ്രസ്തുതസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരികയും, സംഘം അവരുടെ രോഗത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം വീവരിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ പരിശോധിച്ച ശമനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തേയും കാരണങ്ങളേയും നിവ്വഹിച്ചിനേയും പറ്റി അന്വേഷിച്ചു മറ്റും വീഡിയോസ്കോപ്പിക്കുകയുമാണു് പതിവു്. പരിശോധനസംബന്ധിച്ചുള്ള സകല റിക്കാർട്ടുകളും സംഘാപക ആഫീസിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ജാതീയതഭേദകൂടാതെ എന്തു സന്ദർശകനും, വിശിഷ്ട എന്തു ചൈത്രവീദേം"ലനും, ആ റിക്കാർട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന്നു് സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധം അവയെ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂട്ടിൽ ഒന്നരണ്ടു മഠം താമസിച്ചു്, പ്രസ്തുത റിക്കാർട്ടുകളെ പരിശോധിച്ച പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ചൈത്രവീദേം"ലന്റെ (Dr. Henry Head) സംക്ഷ്യാ കേൾക്കുക. "ലൂട്ടിലെ അധികാരികൾ എന്നിക്കും മറ്റു ഡോക്ടർമാക്കും നിർബാധവും സ്വതന്ത്രവുമായ പരിശോധന നടത്താൻവേണ്ട സകല സൗകര്യങ്ങളും നൽകിയതിന്നു് ഞാൻ അവരെ എത്രയും അകൈതവമായും ഹാർദ്ദമായും അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം അവർ ഞങ്ങൾക്കു് ഓരോരുപ്പും നൽകിയിരുന്നു. രോഗശമനങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയപരിശോധനകളെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, രോഗികളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള രീതി തികച്ചും തൃപ്തികരമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്നിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്. ഓരോ സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഗുണഭോഷവിധേയനാ ചെയ്യുന്നതിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധം അനന്യദശാതന്നെ." 1924 വരെ ലൂട്ടിൽ ഏകദേശം 5000 രോഗശമനങ്ങളെ 4000ത്തിൽപ്പരം ചൈത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരിശോധിച്ചു അവ പ്രകൃതിശക്തികളാൽ നടന്നിട്ടുള്ളല്ലെന്നു തരളവും അത്ഭുതങ്ങളാണെന്നും വീഡിയോസ്കോപ്പിച്ചുള്ളതായി കണക്കുണ്ടു്. 1909 ജനുവരി മുതൽ ഒക്ടോബർവരെ 104 രോഗശമനങ്ങളെ 423 ഡോക്ടർമാർ ഉൾപ്പെട്ട സംഘം നേരിട്ടുകണ്ട പരിശോധിച്ച റഷീയ്ക്കിൽ ചേർക്കുകയും അത്ഭുതങ്ങളെന്നു വീഡിയോയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ രമനം പ്രാപിച്ചവരിൽ അനേകം ആളുകൾ ഇന്നും ജീവനോടിരിക്കുന്നു.

പ്രത്യേകതകൾ കാണുന്നുണ്ട്. 1) അവിടെ യാതൊരു ക്ഷയവും പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല. 2) ശരീരവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് സാമാന്യ കേട് ഭവിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായൊരു നിലയും ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് സുഖപ്പെടുന്നു. 3) രോഗം മാറിയശേഷം ക്ഷീണം മാറുന്നതിന് കാലവീളാബദ്ധതയോടെ മറിയ്ക്കുന്നില്ല. 4) രോഗശമനങ്ങളുടെ രീതിയിലും സാധനപര്യങ്ങളിലും യാതൊരു നിശ്ചിതത്വവും ഐക്യപ്രവൃത്തിയുമില്ല. 5) രോഗശമനത്തിനുമുമ്പ് അതിന്റെ ഒരു മുന്നറിയിപ്പോ എന്നതോന്നാവാം രോഗിയുടെ ശരീരത്തിൽ കഠിനമായ വേദനയും ആത്മാവിൽ ഉഗ്രമായ സ്തോഭങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നു. 6) കേടുകൾക്കു നാശഭവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശരീരവ്യവസ്ഥ, സുഖപ്പെട്ടശേഷവും അവിടെ അസാധാരണമായ ചില പൊറ്റുകളോ വടകളോ ഉണ്ടാകുന്നു. 7) രോഗം പിടിപെട്ട ശരീരവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായി പ്രാപിച്ചില്ലെങ്കിലും, പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും അത് സ്വയംശരീരം ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ ലഭ്യമാകാത്ത രോഗശമനങ്ങളിലെല്ലാം കാണാറുണ്ട്. ക്ഷയപ്രയോഗത്താലോ പ്രകൃതിശക്തികൾ പ്രയോജനപ്പെട്ടു മാറാതെക്കിടന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ രോഗശമനങ്ങളിൽ സാധാരണ ഉണ്ടാകാത്ത വൈദ്യശാസ്ത്രവിധിയാനുസരിച്ചു ഉണ്ടാകാത്ത നാശമില്ലാത്തതാണ് ഈ പ്രത്യേകതകൾ.

ശമനകാര്യമെന്തു ?

പുട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഈ അത്ഭുതകരമായ രോഗഗതനങ്ങൾക്കുള്ള കാരണമെന്തു്? പരിശുദ്ധ മാറിയത്തിന്റെ ദർശനത്തോടു കൂടി ആ സ്ഥലത്തു് പൊടുന്നനവെയുണ്ടായ ഒരു വയീർന്നിന്നു് ഇന്നും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലം രോഗികൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടു് രോഗമുള്ള ശരീരവായവങ്ങളിൽ തുണിനനച്ചിടാനും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ജലമെന്നോ രോഗഗതനത്തിന്നു കാരണം? ജലം ഉപയോഗിക്കുന്ന രോഗികളെല്ലാം സുഖം പ്രാപിക്കുന്നില്ല; ഉപയോഗിക്കാത്ത രോഗികൾ സുഖം പ്രാപിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരേതരം രോഗികൾ ജലം ഉപയോഗിച്ചിട്ടു് ഫലമായി വലുപ്പം വീർപ്പമുണ്ടു്. ഭയങ്കരങ്ങളായ ജന്മനം ഉള്ളതും ദീർഘകാലമായി നീവനിൽക്കുന്നതും അനേകമാകി തലകൾക്കുശേഷം വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർ യിരെ കൈയൊഴിഞ്ഞതുമായ രോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളും വീർപ്പിതങ്ങളുമായ സുഖമാവലങ്ങളോരോമറിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ജലമല്ല രോഗഗതനത്തിന്റെ കാരണമെന്നു തീർച്ചയാണു്. മാത്രമല്ല, ഈ ജലത്തിന്നു രോഗമങ്ങളായ യാതൊരു വിശേഷഗുണങ്ങളുമില്ലെന്നു് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തു വിധിപ്രസാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

രമനം പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള അത്യാശ, രമനം പ്രാപിക്കുകയിരിക്കുകയില്ലെന്ന ധൃഢവിശ്വാസം. എന്നിങ്ങനെ സ്വയമഭ്യേതം പരമപുരണയായും ഭക്തിസ്വർദ്ധകമായ ചൂട്ടിലെ സാമചര്യങ്ങളായും ഭക്തികളുടെ മനസ്സിലുദയംകുന്ന സ്തോത്രങ്ങളും, തത്പരമായി സിദ്ധമാകുന്നയിടങ്ങളാകുന്ന അപരമഭേദങ്ങളുമായ് ഈ അതുതരോഗരമാതികൾക്കു കാരണം? എവർവ്യാപകമുള്ള അത്യാശയോ ധൃഢവിശ്വാസമോ അ രേ ഷ വ മീ ല്ലമതെ, വസ്തുവിശദീകളുടെ നിർവ്വന്ധത്താൽമത്രം, ചൂട്ടിൽ വന്നിട്ടുള്ള അവിശ്വാസികളും, ആ മനോഭാവമുണ്ടാകാൻ പ്രായമാകാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭക്തരമനം പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. നേരെ മറിച്ചു, അത്യാശയോടും ധൃഢവിശ്വാസത്തോടുംകൂടി അവിടെ വരികയും, വളരെനാൾ താമസിച്ചു തനിച്ചു മാറുള്ളവരോടെന്നിച്ച് അത്യന്തം ഭക്തിപൂർണ്ണ

രം പൂർണ്ണനകളും വഴിപാടുകളും മറ്റും അപ്പിടക്കയും ചെയ്യുന്ന രോഗികൾ സുഖപ്രാപിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഏതൊരുതല്ല ഇത്തരം മനസ്സികമായ കാരണങ്ങളാൽ സിരംസംബന്ധവും വാതോന്മാദകവുമായ രോഗങ്ങളേ സുഖപ്പെടുകയുള്ളൂ. ലൂട്ടീലർകളെ ആദ്യേതരവും ബാഹ്യമായ അവയവങ്ങൾക്കു സാരമായ കേടുതട്ടിയോ അവ നശിച്ചോ ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ (Organic diseases) അനവധി സുഖപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ലൂട്ടിലെ രോഗഗതനങ്ങൾക്കു രോഗികളുടെ അത്യാശയോ ദുഃഖചിന്താസമരോ അല്ല കാരണമെന്നു സിദ്ധം.

വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് ഇനിയും അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയിലെ വല്ല നിഗൂഢശക്തികളുമായിരിക്കുമോരോരോരമനങ്ങൾക്കു കാരണം? അതാണു കാരണമെങ്കിൽ, പ്രകൃതിശക്തികളുടെ വ്യാപാരങ്ങൾക്കു സഹജമായ നിശ്ചിതവായു ചെികുറുപ്പവും പ്രസ്തുത നിഗൂഢശക്തികളുടെ വ്യാപാരത്തിലും കാരണങ്ങളുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അനുഭവം നേരെ മറിച്ചാണ്. ഏതുതരം ഭൗതികങ്ങൾക്കും, ഏതെങ്കിലും അവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും സമയങ്ങളിൽ, ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ചും ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളിൽ സൂചന ലഭിക്കുമെന്ന് ആർക്കും ഒരിക്കലും നിശ്ചയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ആ അനിശ്ചിതമായും വൈവിധ്യത്തോടുകൂടിയുമാണ് ലൂട്ടിൻ രോഗരമങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതേവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും വൈദ്യശാസ്ത്രം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ രീതിക്കു പ്രത്യക്ഷവിരുദ്ധമായ പ്രത്യേകതകളോടുകൂടി അധിക ഭൗതികമനങ്ങൾ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, പ്രകൃതിയിലെ ഏതെങ്കിലും നിഗൂഢശക്തിയാണ് അവയ്ക്കു കാരണമെന്നുവന്നാൽ, ആ ശക്തിയുടെ വ്യാപാരം ഇതേവരെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശക്തികളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ രാസീഭവിപ്പിക്കണമെന്നും, തന്മൂലം ഇന്നത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രം ഒരു ശാസ്ത്രമേ അല്ലെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അതിനാൽ പ്രകൃതിയിലെ യാതൊരു നിഗൂഢശക്തിയുമില്ല അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭൗതികമനങ്ങൾക്കു കാരണമെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

റഡ്കുട രോഗശാസ്ത്രം

[illegible]

സർവ്വോ, നടന്ന ദീപസംമതർക്കേ
ശാസ്ത്രീയമായ അനേകം അനേകപണ്ണ
ങ്ങൾക്കും വിമർശനങ്ങളായ പല പ്രസി

ലിംഗഭാവങ്ങൾക്കും വിഷയമായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം ചരിത്രപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു രോഗരഹിതമായതുകൊണ്ടും അതിനെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഈ സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥത്തെ ഒരുപിധത്തിലും സംശയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അത്രയധികം തെളിവുകൾ പണ്ഡിതന്മാരും സത്യാസസ്ഥന്മാരെയും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോഗരഹിതമാണെന്നതിന്റെ ഏതാലിഖനം റബറിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പേരേഴുതി ഒപ്പിട്ട ലോകത്തിനു സമർപ്പിച്ച ഒരു പ്രമാണം നോക്കുക:- “താഴെ പേരേഴുതി ഒപ്പിട്ടുന്ന ജഡവെക്കം ഇടവകയിലെ നീയംസികളായ ഞങ്ങൾ പ്രവചനം ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഈ സ്ഥലത്തു ജനിച്ച ജീവിച്ചവരുന്ന 50 വയസ്സായ പിതേർ മീറഡന്റെ കുമാരിയെ ഏപ്രിൽ 1867 മാർച്ച് 16-ാം നു ഒരു വൃക്കുവീണം ഭയങ്കരമായി ഒടിയുകയും, ശസ്ത്രവൈദ്യത്തിനു സാധിക്കുന്ന സകല പ്രതിവിധികളും പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയശേഷം അയാളുടെ മറുവു സുഖപ്പെടുക അസംഭവമാണെന്നു ഡോക്ടർമാർ വിധിച്ചതും വീക്ഷിക്കയും, അയാളുടെ ദാഹസ്ഥിതി അറിഞ്ഞവർക്കും ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുകയുണ്ടായി. അയാൾ ഉറക്കുകയില്ലെന്നും അവിടെ അഭിവദിക്കപ്പെടുന്ന ലൂർ മാതാവിന്റെ മാർഗ്ഗസം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും, പരിവൃണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ചു ഉന്മേഷമുള്ള സമാധാനത്തോടെ നടക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായി സ്വഗൃഹത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തുകയും ചെയ്തു. കുമാരി ഒടിയുന്നതിനുമുമ്പു ചെയ്തിരുന്ന സകല ജോലികളും ചെയ്യുന്നതിന്നും അയാൾക്ക് ഇപ്പോൾ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. പേരട്ടുന്നവയെക്കൂട്ടം അതുതകരവുമായ ഈ രോഗരഹിത 1875 ഏപ്രിൽ 7-ാം നു യാണു നടന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.” പ്രഭുക്കന്മാർ, ടൗൺ കൗൺസിൽ മെമ്പർമാർ മുതലായി പല മാനന്മാരും ഈ പ്രമാണത്തിൽ ഒപ്പുവച്ചിട്ടുണ്ട്.

1876 സെപ്റ്റംബർ 23-ാം-നു ബൽ ജിയത്തിലെ ഒരു പണ്ഡിതവൈദ്യൻ ജവൈഷിൽ മെന്ന രമനം പ്രാപിച്ച റഡറിനെ സന്ദർശിച്ച മടങ്ങിയശേഷം L'ordre et la Liberte എന്ന അ വൈദികപത്രത്തിൽ താഴെകാണുന്നവിധം എഴുതിയിരുന്നു. "ജവൈഷിലെ ഒരു തൊഴിലാളിയായ പിത്രേർ ടി റഡർ ബൽജിയത്തിൽ തെൻറിനു സമീപമുള്ള ഉസ്തുകുറിൽ ഒരു തീർത്ഥാടനം കഴിച്ചതിനിടയ്ക്ക് പൂർവ്വമായിരുന്ന മാതൃസ്ഥലത്തു പൊട്ടുന്നവെ പരിപൂർണ്ണഭാരതശാന്തി പ്രാപിച്ചവനെ തെൻ ഉറപ്പുപറയുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു, തെൻ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ സംഭവം കളവുവെന്നു കാണിക്കുന്ന തെളിവുകളോടുകൂടി മടങ്ങിവരുന്ന ആദ്യത്തെ ആൾക്കു തെൻ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് തീവണ്ടിയിലുള്ളും മറ്റു യാത്രച്ചെലവിന് 500 ഫ്രാങ്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ്." ഈ വെല്ലുവിളിക്കു ഒരു മറുപടിയുണ്ടായില്ല. വേറുള്ള പട്ടണത്തിലെ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്റെ ഡയറക്ടറായ റവ. കർഷ്വർട്ട് എന്ന വൈദികൻ റഡർ മരിക്കുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അയാളുടെ രണ്ടു കുമാരിന്റേയും റേഡിയോ മരയാപടം ഭാഗ്യവശാൽ എടുക്കുവാനിടയായി. ചുവെയിനിലെ പ്രസിദ്ധനായ ഡോക്ടർ ട്രെക്കർ റഡറിനെ രോഗാവസ്ഥയിൽ സന്ദർശിക്കുകയും ചികിത്സിക്കുകയും ചെയ്തവേറെ ചില ഡോക്ടർമാർ ഒരുമിച്ച് എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി മരിച്ച സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട റഡറിന്റെ കൽ രണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ സമ്മതത്തോടെയും പല സംക്ഷികളുടെ സന്നിധ്യത്തിലും മറിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്ലാസറർകൊണ്ടും മെമ്പുകൊണ്ടും അവയുടെ പല പ്രതിരൂപങ്ങൾ നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ ഒന്ന് പൂട്ടിട ഇന്നും ഓട്ടോമനികമായി സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

Permissu Ecclesiastico,
Printed & Published by
K. L. Varkey
the Mar Louis Memorial Press
Ernakulam

അദ്ധ്വാനിക്കുവിൻ

നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളുടെ ആത്മാവിൽ പുത്തനാക്കപ്പെടുവാനും നിങ്ങളിലും സത്യമായ വിശുദ്ധിയിലും ദൈവത്തിന് അനുരൂപരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കുവാനുമത്ര നിങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആകയാൽ അസത്യം നിങ്ങളിൽനിന്നും നിഷ്കർഷിക്കുകയും ദൈവത്തോടു തന്റെ അയൽക്കാരനോടു സമ്യം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നാം പരസ്പരം അദ്ധ്വാനിക്കുകയും വല്ലാതെ നിങ്ങളോടുകൂടി പാപം ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളുടെ കേവലത്തിൽ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കരുത്. നിങ്ങൾ പീഡിതർ ഇടാകൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. മോഷ്ടാക്കളായിത്തീരരുത്. ഇനിയേപ്പോൾ മോഷ്ടിക്കരുത്. പിന്നെയും, മുട്ടുപാട്ടുള്ളവൻ കൊടുക്കുവാൻ തനിക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനായി അമ്പൻ തന്റെ കൈകൾക്കൊണ്ടും അദ്ധ്വാനിക്കുകയും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. (പത്രക്കുസ്ത 19-ാം അദ്ധ്യായം: അദ്ധ്യായം IV, 23-28.)

ധനാശ്വരോ അല്ലെങ്കിൽ അദ്വൈത വിദ്യയോ ആയ യുവതിയുവാക്കന്മാരിൽ കായികാദ്ധ്വാനത്തോടു എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു വെറുപ്പ് സംഭവിക്കുന്നതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ശരീരംകൊണ്ടുള്ള അദ്ധ്വാനം, നെററയിൽ വിയർപ്പുള്ളികൾ പൊടിയുന്ന അദ്ധ്വാനം, മണ്ണിനോടും മറ്റു പ്രകൃതിശക്തികളോടും മല്ലിടുകൊണ്ടുള്ള കർഷകന്റെയും തൊഴിലാളിയുടെയും ജീവിതം—ഇതിനെ നിന്ദിച്ചാലും അധഃസ്ഥിതരായ പരിതണിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സാണിത്. അവർക്ക് കടികൊള്ളുന്നത്. ഒരു തുവയെടുത്ത് കുറേനേരം കിട്ടിയ്ക്കുക, വയലിൽ കറച്ചുവയ്ക്കൽ ഉഴുകുക, ഉണക്കുന്നതുകഴിഞ്ഞു കല്ലു കൊണ്ടും മറ്റും കൊണ്ടും മാറ്റമുള്ള കൈവേലകൾ ചെയ്യുക, തൊഴിൽശാലകളിൽ പണിയെടുക്കുക—എന്നിങ്ങനെ മഴയും വെയിലും സമീപം പൊടിയും മേഘം പൂർണ്ണം, സേവകങ്ങളെ ഇറക്കിവിടുന്ന അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിൽ എന്തോ “സ്ഥിതിക്കുറവ്” ഉള്ളതായി ഇവർ സങ്കല്പിക്കുന്നു. “അതെല്ലാം വേലക്കാരെക്കൂടി ലിംഗം ഉള്ള ജോലിയല്ലേ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാർക്കായി കായികാദ്ധ്വാനം നിഷ്കർഷിക്കുവാൻ അവർ വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്നു. യാത്രാ വേളയിൽ ഒരു ചെറിയ പെട്ടി സമയം ചുമക്കുന്നതു, വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു ബഞ്ച് പിടിച്ചു മററിയിടുന്നതും, സ്വഗൃഹത്തിലെ പൊടിപ്പുറംകിടക്കുന്ന ഒരു മുറി ഒരു അടിച്ചുവെട്ടി വെടിപ്പാക്കുന്നതും അടുക്കളയിൽ അമ്മയെ സഹായിക്കുന്നതും ഒരു കുറച്ചിലായി വീചാരിക്കുന്ന യുവതിയുവാക്കന്മാർക്കും ധാരാളമില്ലേ? ഇതെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അപൈതൃക(Pagan) മനസ്സാണിത്. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള നിഴലുകൾ മാത്രമാണ്.

പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിന്റെ കേളിരംഗങ്ങളായിരുന്ന ഗ്രീസിലും റോമിലും ദൈവാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന കർഷകരെയും തൊഴിലാളികളെയും അധഃസ്ഥിതരായ ഒരു വർഗ്ഗക്കാരായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു; അടികളോ അടികളോ ഉടക്കുവാൻ എണ്ണപ്പെടുന്നവരോ ആയിരുന്നു അവർ. പ്ലേറ്റോ, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എന്നീ ചിന്തകന്മാർ പരിപൂർണ്ണവീശ്വാ—ശാഖാഭം ഏറ്റവും വലുതായി പരിവർത്തിതമായിരുന്നു.

കർ ശരീരംപ്രദാനമുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യുന്നവരെ വളരെ പുച്ഛത്തോടെയാണ് വിശ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. “ഉൽകൃഷ്ടകല ജാതനായ ഒരുവൻ കായികാദ്ധ്വാനത്തെ അദ്ധ്വാനത്തോടെ പരിഗണിക്കണം” എന്നു പ്ലേറ്റോയും, “ഒരു പരിപൂർണ്ണമായ ഭരണത്തിൽ, ഒരു തൊഴിലാളിക്ക് ഒരിക്കലും പരമമായ നൽകപ്പെടുകയില്ല” എന്നു അരിസ്റ്റോട്ടീലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “നിങ്ങൾ തൊഴിലാളികളെന്നും വേലക്കാരെന്നും പറഞ്ഞ് പുച്ഛിക്കുന്ന ആ വർഗ്ഗക്കാർ” എന്നു സിസറോയും ഒരിടത്ത് വേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, അദ്ധ്വാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന കലർപ്പ്, ധനങ്ങൾ, പലിശപരങ്ങൾ എന്നിവയിലായിരുന്നു ഉന്നതവർഗ്ഗക്കാർ സ്വതന്ത്രപരമമായും സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്നത്. “രക്തംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കഴിയുന്നതു വിയർപ്പുകൊണ്ടും സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് മടിയുടേയും ജാഡയുടെയും ലക്ഷണമാണ്” — അതായത്, യുദ്ധംചെയ്ത കവർന്നുടക്കുന്നതു അദ്ധ്വാനിച്ച സമ്പാദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമാണ്—എന്ന ജീവിത തത്വമായിരുന്നു ജർമ്മനിയെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ നേരെമറിച്ചു ഇസ്രായേലിൽ മാത്രം തൊഴിൽകാര്യമായി വീചമതിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദാമിനും സൃഷ്ടികർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം ഏഴാംദിവസം വിശ്രമിച്ച സൃഷ്ടിവിന്റെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകാരണപോലെ മനുഷ്യനും ദൈവാധ്വാനം മുഴുവനുമുറന്ന ഒരു ജോലിയായിട്ടാണ് ആദ്യം അനുഭവപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ആദമിന്റെ അധഃപതനത്തിനുശേഷം ഇദ്ദേഹം ദൈവാധ്വാനംതന്നെ ഒരു ചുമതലയായും ശിക്ഷയായും പരിഗണിച്ചു. “നീന്റെ നെററിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ട് നീ അപ്പം ഭക്ഷിക്കും” ഇപ്രകാരം, അദ്ധ്വാനിച്ച കഴിയു എന്നുള്ള ഒരു ചുമതല മനുഷ്യന് വന്നുകൂടി. വി. പൗലോസിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ വാക്യവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു: “ഒരുവൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ തിന്നുകയും വേണ്ടു” എന്നാൽ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ കഠിനമായ കർമ്മത്തിനായി, ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഒരു ദിവ

സം—എല്ലാവർക്കും നിർവ്വസമാക്കിയിരുന്നു.

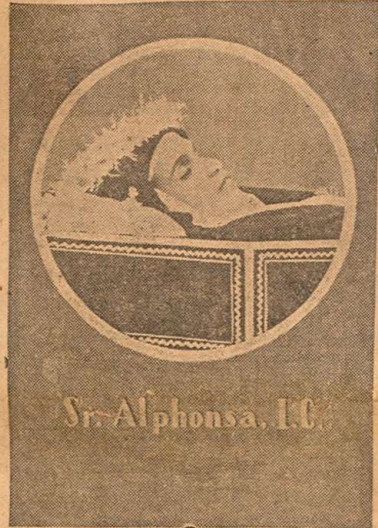
ഇപ്രകാരം പുച്ഛിക്കപ്പെടുകയും അധഃസ്ഥിതരായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിലാണ്—ഒരു ആശ്ചര്യപൂർവ്വമായിട്ടാണ്—ക്രിസ്തുനാമൻ അദ്ധ്വാനിച്ചതായത്. ആ തൊഴിലാളി ലോകത്തുപോലും, ലോകരക്ഷകനും, ദൈവവും ആണെന്നുള്ള വാസ്തവം വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അന്നത്തെ ഉൽകൃഷ്ടവർഗ്ഗക്കാർ തയ്യാറായില്ല; വീശ്വര്യം വിഷമപ്രശ്നമായി അവർക്കു അദ്ധ്വാനിച്ചു. “ഇവർ ഒരാശ്ചര്യമുണ്ടാകുന്നല്ലോ?” എന്നു പുച്ഛസേത്തിൽ അവർ ചോദിക്കുകയായി. എന്നാൽ ആശ്ചര്യപൂർവ്വമായിട്ടായിട്ടാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മത്തോടു കൂടി ശരീരം അദ്ധ്വാനിച്ചു തൊഴിൽ നിന്ദിച്ചല്ലെന്നും, ദൈവവും മനുഷ്യകുലരക്ഷകനും സർവ്വജ്ഞാനിയും അത്ഭുതപ്രവർത്തകനുമായ ഒരു

ബോധനം അവരോട് ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. ഏറ്റവും ഹൃദയം എല്ലാവരുംതന്നെ മിൻപിടുത്തക്കാരോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു തൊഴിലാളികളിൽ വ്യാപൃതരായിത്തീരുന്നവരോ ആയിരുന്നു. വി. പൗലോസ് കൂടാതെപ്പണിക്കും മനയായിരുന്നില്ലേ? “മിൻപിടുത്തക്കാരൻ മോതിരം” എന്നല്ലേ ഇന്നും ചോദ്യം ഉയർന്നുവന്നുവോ?

ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ ഒരു നേരിയ പ്രതിഫലനമാണ് നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങൾ. ക്രിസ്തുനാമന്റെ ആശ്ചര്യപൂർവ്വതയോടുകൂടി സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങളേയും വിയർപ്പുള്ളികളേയും നാം സമർപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവയ്ക്കു വലിയ വിലയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമ്മാനമാകയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. താത്വികമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളാണെങ്കിലും നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ—ഇഹത്തിലെ നമ്മുടെ ഒരേ പ്രവൃത്തിയും പരിതീർത്ത് നമ്മുടെ സമഗ്രമായ സമ്പാദിച്ചു തുടരുന്നവേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കണം മെന്തെങ്കിലും പരമാർത്ഥം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ—ശരീരകാലാദ്ധ്വാനങ്ങളും ബുദ്ധിയുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പോലെതന്നെയും, ചിലപ്പോൾ അവയെക്കാൾ ഉപരിയായും, നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും, സ്വർഗ്ഗംതന്നെ അനുഭവിക്കുന്നതിനും, ഉപയുക്തമാകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങൾതന്നെ പ്രാർത്ഥനയായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കണം; ക്രിസ്തുവിന്റെ അദ്ധ്വാനങ്ങളോടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അവയെ നിർവ്വഹിക്കണം. സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യരുത്. കൈപ്പറ്റിയല്ല. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്പ്രതിയും ദൈവത്തിന്റെ തിരുച്ചിത്തത്തെ ആദരിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങൾ.

വി.തോമസ് അക്വിനാസ് അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയ്ക്കു നല്ല കാരണങ്ങളാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്: ഉപജീവനമാർഗ്ഗം. ഭടിയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനും, ശരീരത്തിന്റെ ദുരന്തകൾക്കു അമർച്ച വരുത്തുവാനും, ദരിദ്രർക്കു ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധനംഗമമാർഗ്ഗം. ഇവയ്ക്കായി ദുഃഖിതരായ കാരണം ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ വി. ഏറ്റവും ഹൃദയം എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ട്. “മുട്ടുപാട്ടുള്ളവൻ കൊടുക്കുവാൻ തനിക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനായി” ഒരേയൊരു അദ്ധ്വാനിക്കണമെന്നാണ് വിശുദ്ധൻ പറയുന്നത്. കാരണവന്മാർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തു ധാരാളമുണ്ട്—അറകൾ നിറച്ചു, റെല്ലം ബങ്കിൽ ധാരാളം പണവും ജോലികൾ നടത്തുവാൻ കാര്യം സ്വന്തം—എന്നുവെച്ചു അദ്ധ്വാനമായി സുഖപിപിതത്തിൽ മുഴുകുവാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല. “എനിക്കു ധാരാളം സ്വത്തുള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ധ്വാനിച്ചു വിയർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല” എന്നു ആർക്കും പറയുവാൻ പാടില്ല. തനിക്കു ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി—സാധുക്കൾക്കും ദരിദ്രർക്കും കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി—അദ്ധ്വാനം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള വി. അപ്പസ്തോലന്റെ നിർദ്ദേശം പലരുടെയും ജീവിതസരണിയിൽ ഒരു വ്യതിയാനം വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. (ജെ. ചെമ്മന്നൂർ)

Thanksgiving

for favours received
Mrs. M. Verghese Mathew
Mannummel House
Kandassankadavu.

നാം ഒരു ആശ്ചര്യപൂർവ്വമായിട്ടാണ് കൂടി യായിത്തീർന്നുവെന്നുള്ളതിൽ നിന്നു കൈത്തൊഴിൽ മഹാത്മ്യമുള്ള ഒന്നെന്നതും ഒന്നാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി. “ഒരു മനുഷ്യനും ഇതുപോലെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല” എന്നു ശത്രുക്കൾപോലും സശിരകമ്പം സമ്മതിക്കത്തക്കവീര്യത്തിൽ വിജ്ഞാനപ്രസരം നിർവ്വഹിച്ച ക്രിസ്തുനാമൻ—അഞ്ചുപേരെ അയ്യായിരംപേർക്കു മൃത്യുനരോജനം നൽകിയ “സർവ്വസമ്പത്തും ജന്മത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്ന” ക്രിസ്തുനാമൻ—ഒരാശ്ചര്യപൂർവ്വമായിട്ടാണ് കൊണ്ടുവിയർപ്പുള്ളികൾ ഇറക്കിവിട്ടു കൂടിക്കൊണ്ടു മുപ്പതു സംവത്സരം കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്തവരിൽ നമ്മുടെ അദ്വൈതപ്രഭുവും ധനാശ്വര്യമായ യുവതിയുവാക്കന്മാർ അദ്ധ്വാനിച്ചു തൊഴിലാളികളെ പുച്ഛസേത്തോടെ വിക്ഷിപ്തനായിത്തീർന്നു? “അവൻ തന്റെ കൈകൾക്കൊണ്ട് അദ്ധ്വാനിക്കുകയും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം” എന്നു ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലുള്ള വി. പൗലോസിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട

